

[Justitsministeren.]

hvor der ikke er nogen Fader, men adskillige bidragspligtige, der ligger langt fjernere end den enkelte Barnefader.

Dertil kommer endelig det praktiske Hensyn, at Fastsættelsen af og Inddrivelsen af Særbidrag fra en Række bidragspligtige for det første vilde medføre en betydelig og omfattende Administration og for det andet netop vilde bevirke, at disse Navne kom frem, medens det netop saavidt gørligt er Hensigten, at hverken Barnet eller Offentligheden skal vide, at dette enkelte Barn har adskillige Fædre — som man populært siger.

Jeg beder derfor om, at man vil diskutere denne Nyordning ud fra rent praktiske Hensyn og ikke sætte den formelle Logik alt for stærkt i Højsædet.

Det samme gælder i Virkeligheden den næste Indvending fra det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven; han siger, at han kan ikke gaa med til at indføre en bedre Stilling for Børn uden for Ægteskab end for Ægtebørn. Ja, hvad vil en bedre Stilling sige? For mig betyder det ikke en bedre Stilling paa Papiret, men det betyder at opnaa i Praksis det, der mest minder om Ligestilling, og dèr kan man ikke komme bort fra det rigtige i den Betragtning, at vi, der er Forældre til Ægtebørn, dog ikke vil lægge Vægt paa, om Barnet den eller den Dag fylder 18 Aar, naar det drejer sig om dets Uddannelse. Vi vil, for saa vidt vi økonomisk har Raad dertil, sørge for, at denne Uddannelse fuldendes, ganske uden Hensyn til om dette først sker ved Barnets 19de, 20de, 21de Aar eller senere.

Det er denne reelle Ligestilling, jeg søger gennemført ved at sige: Hvis et Barn uden for Ægteskab har en velstillet Fader, er det da ikke rimeligt, naar man i øvrigt tilstræber Ligestilling mellem Børn i og uden for Ægteskab, ogsaa at lade denne Fader bidrage til Barnets videre Uddannelse indtil dets 21de Aar? Er det ikke det, der i Praksis er det rimeligste, selv om det formelt, rent logisk set er vanskeligt at stille op over for Lovgivningen om Ægtebørn?

Lad mig dog her sige, at jeg ikke synes, at man heller fra et formelt logisk Synspunkt kan angribe dette saa skarpt, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven gjorde det, idet der her ikke er Tale om en egentlig Forsørgelsespligt — en egentlig Forsørgelsespligt gælder kun for Ægtebørn og ophører ved det 18de Aar —, her er Tale om en begrænset Bidragspligt i en særlig Anledning. Derfor kan man godt hævde, at det i og for sig ikke er i Strid med den egentlige For-

sørgelsespligt for Ægtebørn, idet man kun for Ægtebørn mangler Regler om, at Forældrene ogsaa skal bidrage ud over det 18de Aar. Men disse Regler er normalt overflødige, for det vil disse Forældre altid af sig selv gøre, naar de har Raad til det; og hvis de ikke gør det, er det, fordi de overhovedet ikke interesserer sig for Børnene, og saa vil Børneværnet gribe ind. Jeg vover derfor at fastholde, at Justitsministeriet har truffet det rette paa disse Omraader.

Derimod kan jeg bedre forstaa den ærede Ordfører Hr. C. J. F. Svens Indvending angaaende Barnefaderens eventuelle Ret til Samkvem med Barnet. Det ærede Medlem ræsonnerede som saa, at Barnefaderen er jo ogsaa et Menneske — hvad vist ingen vil benægte —, og at han som Følge deraf, ikke mindst naar man stadig udvidede hans Forpligtelser, ogsaa burde have visse Rettigheder, derunder Ret til Samkvem med Barnet. Og i saa Henseende var det ærede Medlem Hr. Axel Dam enig med det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven.

Det vil jeg gerne diskutere. Men man maa ikke være blind for, at en saadan Samkvemsret vist ikke er let at gennemføre i Praksis. I overordentlig talrige Tilfælde foreligger Sagen saaledes, at en mere eller mindre ung Pige har faaet et Barn med en og senere bliver gift med en anden. Jeg er nu ikke helt sikker paa, at det altid vilde være heldigt for Ægteskabet, om denne anden havde en ikke alt for snæver Ret til Samkvem med det Barn, der bor og opdrages hos Stiffaderen og Moderen.

Jeg kunde godt tænke mig — ud fra mit Kendskab til disse Forhold —, at den nye Fader var mindre interesseret i denne Samkvemsret, og at Moderen til Gengæld maaske kunde blive mere interesseret i den egentlige Fader, end godt var. Jeg tror derfor, at man skal overveje hele dette Problem lidt nøjere, og jeg er villig til at diskutere det i Udvalget.

Den ærede Ordfører for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), nævnte særlig, at han var utilfreds med, at det Barn uden for Ægteskab, der voksede op i en Søkendeflok, ifølge Lovforslaget efter Omstændighederne kunde faa en økonomisk Særstilling i Forhold til de andre Børn. Ja, jeg indrømmer, at dèr ogsaa er en Vanskelighed, som vi maa diskutere. Jeg vil meget gerne have, at Loven bliver saa ideel som muligt. Naar den ikke kan blive helt ideel, skyldes det Forhold i det praktiske Liv. Det er overordentlig vanskeligt at løse den Slags Spørgsmaal. Men det kan vi jo drøfte nærmere i Udvalget.